

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1
Prosinec 2011, r. XV. č. 167

*„Když budeš chtít Boha, budeš ho mít, protože ještě předtím, než jsi to chtěl, přišel k tobě“
 (Sv. Augustin)*

Alternativní advent

O adventu se mluví jako o době přípravy na Vánoce, na oslavu narozenin Ježíše. Bylo by dobré se zamyslet, co to opravdu znamená se připravovat a jak to můžeme dělat. Možná nám pomůže následující: Připravit se znamená mít otevřené oči a srdce, abychom mohli vidět znamení, které se často nevidí. Připravit se je pochopit, že každý okamžik v životě je dar, přijmout všechny dary a za ně děkovat. Připravit se znamená otevřít se všemu novému, dávat příležitost, aby věci mohly být jinak, než já si představuji.

Připravit se znamená věřit, že se lidé mohou změnit k lepšímu
 Připravit se znamená neodsuzovat a snažit se vidět něco pozitivního na každém člověku, i na tom, koho mám méně rád nebo ho nemám rád

Připravit se znamená radovat se z maličkostí a usmívat se
 Připravit se je být solidární s těmi, kdo nemají to, co já a potřebuji pomoc

Připravit se znamená nehonit se a mít čas nic nedělat

Připravit se znamená mluvit trochu každý den s Bohem

Připravit se znamená najít si čas na čtení

Připravit se znamená vložit všechny starosti na Boha a žít v důvěře, že On řídí můj život

Připravit se znamená uvědomit si, že jsem spolupracovník Boha, který má úkol pěstovat a zkrášlovat dílo stvoření

Připravit se znamená i těšit se na to, co slavíme!

Adventní věnec

Adventní věnec symbolizuje Kristův kříž, který šíří požehnání do čtyř světových stran. Kruh věnce je zase symbolem Boží věčnosti. Čtyři svíčky představují čtyři týdny, jež předcházejí Vánocům, jejich světlo pak samotného Krista, který je světlem světa.

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)

Potkala jsem...

Potkala jsem v adventu známou, které jakákoli náboženství i víry – podle jejích slov – mohou být ukradené. Prý přemýšlela o adventních věncích. Měla debatu se dvěma ženami z příbuzenstva, které je velmi aktivně katolické, včetně nich. Pátrala, co s těmi posvěcenými věnci z kostela doma dělají. Obě jí odpověděly víceméně podobně: když rozsvítí první svíčku, vědí, že budou v týdnu čistit koberce a mýt okna, druhá jim připomíná začátek pečení a nejvyšší čas vyrazit do nákupních středisek pro dárky, které letos spolknou skoro deset tisíc. Třetí svíčka signalizuje velké praní a čtvrtá dokončení všech příprav a konečně si prý na půlnoční oddechnou, naštěstí není o půlnoci, to by ji prý prospaly.

Známost napadlo, že se třeba u věnce nějak modlí k tomu svému Bohu, ale to prý ne. Tak přemítala dál, proč jim v adventu nestačí kouknout se na neposvěcený kalendář!

Nedalo mi, abych se nezeptala, jak prožívá „advent“ ona. Vyprávěla, že už léta využívá brzkého stmívání k tomu, aby si našli s mužem víc času na společnou četbu, poslech vážné hudby (u zapálené svíčky) a že začínají při sobotních a nedělních procházkách s návštěvami starších příbuzných. Návštěvy trvají díky rozvětvenému rodu až do nového roku. Příbuzným se snaží trochu pomoci, ale hlavně si s nimi chtějí posedět a popovídat. No a jednu starou tetu vozí k jednomu jejímu knězi ke zpovědi (a ještě pak jednou o velikonocích), protože už nechodí a je na kostele závislá. Známost prý uklízí průběžně už kvůli jejich chlupatému psovi, peče troje cukroví a vaří sváteční jídlo o vánocích. Prý si myslí, že její „slavení“ je určitě smysluplnější, než zbesilé předvánoční nezastavení se katolických sestřenic.

E. B.

Setkání neofytů pokřtěných v kostele sv. Tomáše

V sobotu 19. 11. proběhlo již druhé setkání nových křesťanů pokřtěných v kostele sv. Tomáše (první společné setkání se uskutečnilo minulý rok). Sešly se ročníky 2006, 2008, 2009 a 2011, takže společnost byla různorodá ☺ Celé setkání vedl Otec Juan, kterému úspěšně sekundoval Otec Antonio a Miloš. Přišli se za námi podívat i Otec Jan a Otec Vít, který nás povzbudil na naší cestě za vírou a zároveň ujistil o podpoře celé komunity sv. Tomáše.

Prvním probíraným tématem byla naše cesta od křtu po současnost. Jak se nám žije jako křesťanům, co nás na naší cestě potkalo, ať už pozitivního či negativního, s čím se potýkáme a co se nám podařilo. Nedalo se nevšimnout si dvou hlavních myšlenkových proudů. Kdy jedna část skupiny vnímá období po křtu, jako obtížné a komplikované, ať už z pohledu vnitřního, či okolností a událostí, které se kolem dotyčných odehrály. Druhá část zase vnímá období po křtu, jako jakési vnitřní a vnější „obrození“, z kterého čerpají mnoho pozitivní energie. Ať už ale bylo vnímání období po křtu jakékoli, u všech bylo patrné úsilí nadále pokračovat v objevování a posilování víry.

Dalším důležitým momentem byla společná mše v kapli sv. Barbory, kterou jsem osobně vnímala velmi emocionálně a intenzivně. Bylo to krásné a magické „zastavení se“ a zamyšlení uprostřed dne. Každý z nás měl možnost nahlas vyjádřit prosbu a poděkování Pánu Bohu, což byl mimořádně krásný moment celé mše – opravdový dar. Po mši nás Otec Juan a Miloš obdarovali výborným obědem – myslím, že hlad měli úplně všichni ☺

Pokračovali jsme čtením homilie Benedikta XVI., kterou pronesl 21.8. v rámci Světových dnů mládeže a poté jsme ve skupinkách společně rozjímali a diskutovali nad tématy: Jak můžeme pocítit, že nás Bůh miluje. Co můžeme dělat, abychom rostli ve víře. Za koho pokládáme Krista. Náš vztah s církví – co se nám na ní líbí/co nám na ní vadí. U posledně zmiňovaného tématu, bylo podle mě klíčové uvědomit si, že církev není pouze Svatý Otec, kněží a jiní církevní hodnostáři, ale církev jsme také MY, já, Vy, my všichni společně tvoříme rodinu zvanou církev a záleží pouze na nás, individuálních osobnostech a křesťanech, jaká ta rodina bude – jestli bude milující, otevřená, upřímná a připravená pomoci a nebo ne

...

Nechť nám k tomu pomáhá naše víra, láska k sobě samým a našim bližním. Díky Bohu.

Michaela Monika Malířová

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)

Otevřete

Vánoce nejsou Velikonoce.

Před rokem jsem se hádal v pořadu televize Noe se svým přítelem Karlem Steigerwaldem. O co? Bylo to bizarní. On je úplný ateista a on přede mnou obhajoval Vánoce. Že je to úžasná kulturní tradice a jak je báječné, že lidé jsou k sobě milí.

Já jsem hlásal a trvám na tom, pravdu: Ježíš se nenarodil o Vánocích. A co učil? Nemáme k sobě být milí jeden či dva dny v roce, ale každý den, každou hodinu, každou minutu, každou vteřinu.

Jak myslíte, že reagovali diváci?

Ne devadesát, ale sto procent bylo na Steigerwaldově straně. I když jsou Vánoce nehistorické, často pokrytecké, překryté nechutným triumfem idiotského Santa Klause, brát nám je nikdo nesmí.

Pokorně souhlasím, co se týče dětí. Zazní zvonek a Ježíšek přišel. Rozsvítí se a pod stromečkem je báječní panenka Highmonster. A tak dále.

Velikonoce jsou historická, logická a eschatologická událost. Vánoce jsou pohádka.

Proto Vánoce slaví s takovou radostí i ateisté, buddhisté a nečisté. Nemluvte o supermarketistech, hypermarketistech a shoppingmallistech. Advent v moderní době je něco jako řízené těšení. Vyčkáváte a dostanete dárky.

Možná s desetiprocentní slevou.

Máme tedy slavit Advent?

Máme zapalovat svíčky a koukat na adventní koncerty s prokřehlou Táňou Fischerovou, Martou Kubišovou a Janem Kačerem?

Ačkoli se z toho, co jsem napsal s vrchu zdá, že, ne, Odpovídám Ano.

Známe historické datum Ježíšovy smrti i jeho vzkříšení.

Ale není úžasně pohádkové, že nevíme, kdy přišel na svět?

Jasně, jasně.

Lidsky pokrytecky jsme si ten velký den vsadili do nejtemnější zimy, abychom měli co slavit.

Ošklivé hnusné dny si prozařujeme zapalováním adventních svící. A tu se to děje. Není to ani historické, ani logické, ani dobročinné, a dokonce ani komerční. Lidé, kteří se sejdou nad adventním věncem se cítí bližší. V srdci si slibují čistotu a slušnost.

Svíce není pod kbelcem, jak praví písmo.

Já ale musím být důsledný.

Očekávat příchod Spasitele máme každý den.

Ne jen o Vánocích.

Proč tedy máme Advent?

Chápu to jako velký pokorný symbol.

Když muž žádá ženu o ruku, nabízí jí kytici a prsten. Chvěje se hrůzou, že bude odmítnut. Zároveň do hloubi srdce věří, že jeho největší přání a touha se naplní.

Tak symbolicky očekáváme příchod toho, kdo nám dá ruku.

Současný svět je děsný: krize. Pád Západu. Pád eura. Nástup Paroubka. Nákazy. Zákazy. Ukutní bankéři a sveřepí revolucionáři.

Advent ale s Lennonem zpívá „let it be.“

Nech to na Pánu Bohu.

Otevřete.

Přichází.

M.K.

Staročeské roráty opět v kapli sv. Barbory.

Doba adventu nastává a tak se každý všední den na ranních bohoslužbách v kapli sv. Barbory schází farníci od sv. Tomáše a mnohdy nepřijemnou, mrazivou ranní tmou projasňují zpěvem „Staročeských rorátů“.

Roráty (z latinského rorate – „rosu dejte“) představují specifickou podobu ranní mariánské mše v době adventní.

Původ rorátních mší lze hledat v době vlády Karla IV. Od poloviny 16. století byly latinské texty překládány do češtiny. Po josefínských reformách roku 1783 dochází však k úpadku rorátů jako takových. Ve 20. století nastala obnova tradice rorátů. Víme však málo o těch, kteří v roce 1920 vydali tiskem útlý sešitek STAROČESKÉ RORÁTY - typicky české liturgické zpěvy, které rorátní mši doprovázejí a které nemají v evropské kultuře obdobu.

A tak si vzpomeňme, že současná podoba vznikla spoluprací Msgre. Vladimíra Hornofa- kněze, básníka, autora náboženských spisů a textů na hudební opusy ; prof. PhDr. Dobroslava Orla- mimo jiné i v letech 1931/32 rektora University Karlovy a z původních harmonií a náčrtků Vítězslava Nováka, nápěvy zharmonizoval jeho žák Václav Vosyka.

Přijďte všichni, kdo máte otevřené srdce a domnívám se, že zažijete zcela neopakovatelný a radostný start do nového adventního dne.

Marie Hradecká

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)

POZNÁVÁME SV. AUGUSTINA

Poslední pronásledování křesťanů

www.svatyaugustin.cz

Donatismus, jako jeden z velmi mnoha křesťanských proudů své doby, chápala katolická církev jako schizma, zatímco v době, kdy existoval (4. – 5. století, místně až do 7. století), naopak donatisté opovrhovali katolíky a nazývali je zrádci a kolaboranty. Tento odštěpený proud od katolické církve se vyprofiloval brzy po posledním velmi brutálním pronásledování křesťanů, které rozpoutal v pořadí 51. římský císař, původem syn propuštěného otroka Dioklecián (Diocles) v roce 303 nejprve na základě odmítnutí mnohých křesťanů obětovat pohanským bohům a poté díky vykonstruovanému obvinění ze žhářství. Jeho až běsný vztah k odpůrcům pohanství však začal jejich pronásledováním už od roku 296, a systematicky pak od roku 302 decimoval v říši před křesťany nejprve manichejce; členy hnutí nechával upalovat, konfiskoval jim veškerý majetek, kněze a biskupy posílal na jistou smrt při nucených pracích a podobně (hrdinství a mučednictví manichejců v této době mělo nakonec určitý podíl na Augustinově příklonu k tomuto učení v době jeho studií v Kartágu). V únoru roku 303 Dioklecián nechal křesťanům zbourat zcela nový kostel v Nikomédii, a v dubnu nechal mimo další křesťany popravit biskupa Athimuse. Na podzim téhož roku nechal popravit rok vězněného a mučeného křesťanského jáhna Romana z Cesareje, který odmítnul pohanské žertvy a tím ke zběsilému pronásledování manichejců rozpoutal i všeobecné pronásledování křesťanů. Těm nechal postupně spálit veškerou křesťanskou literaturu, bohoslužebné knihy a Písma, a stejně jako manichejcům jim přikázal zkonfiskovat veškerý majetek. Brzy nato vyšel v platnost jeho rozkaz i ke zničení všech sakrálních prostor v celé říši včetně zákazu shromažďování křesťanů a tato nařízení a následné exekuce se brzy s velkou důsledností začaly uplatňovat po celé říši. Diokleciánův čtvrtý edikt, tzv. krvavý, nařizoval všem křesťanům s okamžitou platností uctívat určené pohanské bohy a obětovat jim; případné zdráhání nebo odmítnutí znamenalo jistou smrt. Popravy křesťanů se často prováděly hromadně, takže denně pro svoji víru umíraly stovky mučedníků po celé římské říši.

Katoličtí kněží a hodnostáři byli stejně jako manichejci pod hrozbou mučení nuceni zříkat se veřejně své víry, uctívat pohanské bohy a jejich symboly a podobně. Mnozí duchovní kvůli záchraně holého života, pomocí výhrůžek, násilí a dalších perzekucí podlehli velmi brutálnímu nátlaku a nakonec Diokleciánovým pochopům vydávali Písmo a další náboženské knihy ke zničení, jiní na důkaz úplného zřeknutí se své víry zase vydávali ke zničení liturgické předměty (toto období posledního pronásledování křesťanů pravděpodobně ještě zažila vychovatelka Augustinovy matky Moniky). Za to však byli tito duchovní později považováni některými vlastními věřícími za zrádce své víry a těžké hříšníky, tzv. *lapsi* - padlí, nebo *traditores* - vydávající. Bylo však mnoho takových, kteří svojí víru nezapřeli, nezřekli se jí ani mučením, a zemřeli velmi krutou mučednickou smrtí. Takoví byli pro ostatní katolíky pravými hrdiny, příkladem zbožnosti a věrnosti Kristu, jehož smrt sami svým činem napodobili. Diokleciánovo běsnění trvalo naštěstí jen dva roky, protože v květnu roku 305 jako vůbec první římský císař abdikoval a jeho následovníci v pronásledování už nepokračovali. Bohužel brzy poté došlo v církvi ke vzniku mohutné a dlouhotrvající donatistické hereze, proti které pak o století později biskup Augustin přibližně po dobu patnácti let velmi intenzivně bojoval.

Marcel Černý

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)

Pepsi kdokoli?

Stoupenci Pro-Life často hovoří o legalizaci potratů jako o "kluzkém svahu", čímž implikují fakt, že morální zlo, které je tomuto procesu vlastní, bude v čase pouze sílit. Před 40 lety byl potrat ospravedlňován jenom "právem ženy vybrat si". Nyní se stal prostředkem, jehož pomocí se podnikatelský sektor snaží zlepšit svůj podíl na trhu.

V srpnu 2010 se firma PepsiCo rozhodla zlepšit své výrobky použitím kmenových buněk extrahovaných z potracených dětí. Světově proslulý výrobce nealkoholických nápojů souhlasil s platbou 30 mil. USD Senomyxu za vývoj vysoce účinných umělých sladidel pro své nápoje. Když skupina stoupců Pro-Life naléhavě žádala tyto dvě společnosti, aby použily přijatelnou a použitelnou linii buněk uvedenou v jejich patentech, PepsiCo odpověděla, že použití buněk z potracených embryí vytvoří "nízkokalorické nápoje s úžasnou chutí". Přitom její vlastní Kodex jednání se chlubí, že "jednájí se zákazníci, dodavatelé, veřejnosti a jejich konkurencí eticky a vhodným způsobem".

PepsiCo očividně ztratila morální schopnost, aby porozuměla tomu, že užívání kmenových buněk potracených dětí k vylepšení nealkoholických nápojů je mravně špatné. Bohužel se nedají v blízké době očekávat bouřlivé protesty nutné ke změně jejich plánů. Potraty jsou mezi námi přítomny již tak dlouho, že umlčely naše morální pobouření. Bezpochyby budeme tolerovat kanibalství páchané na nejmladších členech lidské rodiny proto, aby se zlepšila kvalita našeho života. Ale důsledky tohoto kolektivního klesání po kluzkém svahu budou nepochybně vážné a cena za ospravedlňování morálního zla bude vysoká. Dovolím si říci, že to skončí špatně pro nás všechny.

Suzanne Formanková

!!! ZNOVU PŘIPOMÍNÁME !!!

PUTOVÁNÍ JEZULÁTKA PO RODINÁCH

zahájení 24.12.2011 – Štědrý den

Pomalou se u nás u sv. Tomáše stává tradicí každoroční putování Jezulátka po rodinách, ve kterém navazujeme na tradici 15. a počátku 16. století, kdy si lidé předávali sošku Jezulátka jako symbol obdarování. Také my se můžeme tímto symbolem připojit k těm, kteří se radují z příchodu Dítěte, které přichází z nebe a nabízí svou lásku a přátelství.

Doposud jsme naše putování uskutečňovali během doby adventní, ale letos uděláme malou změnu a budeme si sošku Jezulátka předávat v době vánoční, abychom tak mohli oslavit již narozeného Boha.

Začneme tedy na Štědrý den 24. prosince 2011, kdy si první rodina převezme sošku po slavnostní mši svaté v 16 hodin a v průběhu celé vánoční doby až do 2. února 2012 bude následovat vzájemné předávání mezi rodinami.

Znovu tak velice děkujeme bratrům karmelitánům za laskavé zapůjčení sošky Jezulátka (samozřejmě kopie originálu).

Tak jako každý rok se budeme snažit harmonogram přizpůsobit Vaším požadavkům a tak velmi prosíme jednotlivé zájemce, aby včas kontaktovali Marii Šárovou (SarovaMarie@seznam.cz) nebo Mahulenu Křenkovou (info@aulos.cz) a sdělili jim termín, který by byl pro jednotlivé rodiny vyhovující a také kontakt pro vzájemnou domluvu. Podle počtu zájemců by se určila délka zapůjčení sošky.

Zdá se nám jako velmi krásná a inspirativní myšlenka, že Ti, kteří budou mít sošku zapůjčenu, mohou také nabídnout určitý termín a čas ke společné modlitbě a kdo by měl zájem, navštíví rodinu ke společnému setkání a ke společné radosti z narození Krista.

Budeme se těšit na krásná setkání a duchovní obdarování!!!

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)

Víš, že...?

- * **1. neděle adventní** letos připadá na neděli 27. listopadu 2011. Na začátku mše sv. budou žehnány adventní věnce jak pro kostel, tak především pro domácnosti (přineste do kostela na mši sv. věnce!).
- * Během adventní doby budou od pondělí do pátku v kapli sv. Barbory **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45. Večerní mše sv. v 19 hodin **během adventní doby NEBUDE!**
- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 1.12. od 19:30 v klášterním refektáři.
- *2., 3. a 4.12. proběhne **adventní duchovní obnova**. Přihlaste se v sakristii.
- * Na den sv. Barbory, 4.12., slavíme **pout'** v kapli sv. Barbory při mši sv. ve 17:00 hod.
- * V pondělí 5. 12. od 17:30 v Hlavním sále Valdštejnského paláce proběhne již tradiční předvánoční **koncert pro Senát ČR** - zpívá Svatotomášský sbor, hraje Verner Collegium. Vstup je volný, neváhejte přijít!
- ** V úterý 6.12., v **den sv. Mikuláše**, bude mše sv. v 18:00 v kostele sv. Mikuláše. Hlavní celebrant kardinál Vlk. Mše sv. u sv. Barbory v 19 hodin nebude!
- ** **Všechny činnosti** ve farnosti končí před Vánoce 16.12. a začínají znovu po Novém roce 3.1.2012
- *V pátek 23.12. od 14:30 příprava **jesliček** v kostele a úklid. Všichni jste také pozváni.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- *V sakristii už můžete koupit **stolní kalendář na rok 2012**. Cena 40.- Kč.
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz.

PASTORELA A POSADAS 11.12.2011

V neděli 11.12. budeme se španělskou komunitou slavit typickou latinskoamerickou tradici „Posadas“. Tradice „Posadas“ (hostince), typická ve Střední Americe, je oslavou pohostinnosti. „Posadas“ připomíná cestu Marie a Josefa z Nazareta do Betléma, při hledání úkrytu, ubytování před narozením Ježíše, kdy klepali na každé dveře a nikdo je nechtěl ubytovat.

Vedle Posadas se ve stejném čase udržuje tradice Pastorelas, která je s ní úzce spojena. Jsou to vlastně divadelní představení – konají se v adventní době a připomínají události před narozením Ježíše a končí klaněním pastýřů. V Pastorelas vystupují postavy Boha a všech osob betlémského příběhu, příběhy jsou to veselé a ukazují například výsměch ďáblu, který ve hře pokaždé skončí jako dobrem zcela poražený. Společná mše sv. bude v 11 hodin. Po mši následuje v kostele představení „Posadas“ a pak posezení v refektáři a farní kryptě. Odpoledne je připravený program pro děti a dospělé. Mše sv. v 9:30 NEBUDE!

V tomto měsíce mají **narozeniny** tito naši farníci:

Michaela Brčáková 2.12.,
 Matyáš Brčák 6.12.,
 Kateřina Grmelová 8.12.,
 Tereza Urbanová 9.12.,
 Kristina Polová 14.12.,
 Josef Malíř 19.12.,

Br. Miroslav Orel 21.12.,
 Dominika Krásová 22.12.,
 P. Jan Nep. Aixner 23.12.

Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme.

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)

Škola sv. Augustina Jak se měří úspěch ve škole sv. Augustina?

Byl u nás ve škole sv. Augustina „Den otevřených dveří“ a jedna maminka, která se přišla se synem podívat do školy, se zeptala, jak budeme hodnotit a měřit úspěch školy.

Myslím si, že úspěch Školy sv. Augustina není v tom, že budeme mít nejlepší akademické výsledky, ale v tom, že děti, učitele a rodiče (všichni patří do školy) budou do školy chodit rádi a najdou tam druhý domov. Když se stane toto, jiné úspěchy budou pak samozřejmé. A proč by děti, rodiče a pedagogové měli rádi chodit do školy? Protože škola je místem, kde se člověk má cítit milován a učit se dávat a přijímat. Zároveň škola vychovává k osobnímu přístupu ke každému člověku. Všichni jsme stejní, ale zároveň jiní. Sv. Augustin zdůrazňuje: „Ne všichni potřebují stejný lék, ale všichni potřebují stejnou lásku.“

Tradiční vycházka prvního ledna 2011.

Zveme všechny zájemce o pěší vycházky na tradiční výšlap 1.1.2011, tentokrát po části naučné stezky Praha 14 v SV části našeho hlavního města. Sraz bude v 15:00 ve stanici metra Hloubětín. Seznámíme se se zajímavostmi, pamětihodnostmi a historií části obvodu Praha 14, např. s hloubětínským zámečkem, Kyjským rybníkem a románským kostelem sv. Bartoloměje v Kyjích. Trasu dlouhou 4 km ukončíme na zastávce Sídliště Jahodnice, odkud se dostaneme do centra autobusem.

Dobrou chuť

Bramborové rohlíčky s ořechovou nádivkou

Budeme potřebovat:

Na těsto: 35 dkg hladké mouky, 25 dkg vařených strouhaných brambor, 5 dkg cukru krupice, 5 dkg rozpuštěného másla, 125 ml mléka, 1 vejce, ½ kostky kvasnic, citrónová kůra, sůl.

Na nádivku: 12 dkg cukru, 12 dkg strouhaných ořechů, 10 dkg strouhanky, 2 lžíce marmelády, 12 lžic mléka, citrónová kůra.

Na potřetí vejce, na posypání vanilkový cukr.

Postup:

V zadělavací míse smícháme hladkou mouku, cukr krupici a strouhané vařené brambory. Přidáme kvasnice, mléko, jedno vejce, rozpuštěné máslo, nastrouhanou citrónovou kůru, špetku soli a zaděláme těsto. Dáme na teplé místo vykynout. Ten, kdo má pekárnou, může těsto zadělat a nechat kynout v pekárně.

Mezitím si připravíme nádivku. Mléko přivedeme k varu, přidáme cukr, ořechy a strouhanku. Povaříme a přidáme marmeládu se strouhanou citrónovou kůrou. Odstavíme z plotny a necháme nádivku vychladnout. Vykynuté těsto rozdělíme na bochánky. Každý bochánek rozválíme na placku a rádlíkem vytvoříme dílky. Ty potřeme nádivkou a stočíme do tvaru rohlíčků. Dáme je na plech na pečicí papír, necháme je ještě chvíli kynout, a pak potřeme rozšlehaným vejcem. Pečeme ve středně vyhřáté troubě dozlatova a před podáváním rohlíčky posypeme vanilkovým cukrem. Z tohoto těsta jsem udělala 24 rohlíčků.

Přeji Vám klidné prožití adventu.

Hanka

Tipy na dárky na Vánoce

Na vrátnici kláštera můžete dostat:

Svatotomášské černé pivo, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Nové **CD Svatotomášského sboru**: „Adventní a vánoční hudba“

Adventní sociální projekt pro naši farnost: „Pomáhat, aby mohli pomáhat!“

Jak bylo uvedeno v posledním čísle Tolle Lege, chceme během adventní doby odpovídat na žádost našich spolubratří z Konga - pomoci se studiem dvěma mladým lidem, aby pak oni mohli pomáhat dál.

Taková byla žádost:

„V naší komunitě máme dva mladé lidi. První z nich je zdravotník v Dungu; rád by studoval oční lékařství, protože sestra Jeanne, OSA, byla zabita a tak máme jen jednoho starého muže, který na oční klinice v Dungu pomáhá. Myslím, že by bylo úžasné, kdybyste věděli o někom, kdo by tomuto mladému muži byl ochoten pomoci studovat oční lékařství tady v Kinshase. V několika nejbližších dnech vám dám vědět, jaká by byla celková výše výdajů na dvouleté studium.

Druhý chlapec je z Dorumy, právě dokončil střední školu. Rád by studoval právo, protože spousta lidí tady svá práva nezná. Hledá někoho, kdo by mu mohl pomoci s uhrazením studia – je to 1.500,- \$ za tříleté studium (500 \$ každý rok); s platbou by bylo potřeba začít v říjnu 2011.“

Budeme se snažit pomoci. Je to investice, která zajistí, aby pak lidé mohli pomáhat dál. Možná to může být náš vánoční dárek pro konkrétní lidi, kteří potřebují pomoc. Cílem tohoto roku je 1.000,- USD, abychom mohli zaplatit první ročník oběma studentům. Jestliže je nás ve farnosti okolo 400, znamená to, že bychom potřebovali 2,5 USD (35,- Kč) od každého farníka. Přidáte se k tomu? Váš příspěvek můžete během adventní doby dávat do krabice k tomu připravené v sakristii kostela. Spolu to dokážeme!

Srdečně Vás zveme na
PŘEDVÁNOČNÍ BENEFIČNÍ KONCERT
 pro školku a školu Sv. Augustina
(Hornolázecká, Praha 4)

Zazní díla: *J.S. Bacha, G.F. Handela, G. Verdiho, F. Schuberta, L. Janáčka, A. Piattiho aj.*

Učinkují:

Iva Ryzová – soprán
Jiří Vinklárek – tenor
Jan Zvěřina – violoncello
Štěpán Svoboda – varhany

**Koncert se uskuteční v sobotu 10.12.2011
 v 15. Hod. v kostele Sv. Tomáše na Malé Straně,
 Vstupné dobrovolné.**

Po koncertě jste srdečně zváni na malé posezení u
 vína v refektáři Augustiniánského kláštera.

Pro vnitřní potřebu církve vydává
 ©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2011
 tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz
 Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/0800.
 Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

„Jaké má být naše každodenní úsilí? Zkusit vždy to nejlepší, ale bez toho, abychom byli unaveni z nového začátku. I když jsme se dostali daleko, ideál je vždy dál!“

(Sv. Augustin)